

„Když mi řekli, že jsem *kohen*, věřil jsem tomu. Nebral jsem to jako bezvýznamnou informaci.“

Biografie literáta a písničkáře, jehož židovské příjmení („kněz“) předurčilo promlouvat k druhým v zájmu spásy, představuje světoznámého bludného Kanadana v celé jeho nádherné složitosti. Uznávaná britská publicistka s ním hovořila v letech, kdy Cohenovi po zpronevěře manažerky nezbylo než si znovu vydělat na penzi celosvětovými turné – tak jsme ho na prahu osmdesátky přivítali i v Praze, kde nám zpíval vkleče s fedorou na hrudi. Sylvie Simonsová zachycuje zpověď perfekcionisty zmítaného depresemi, které zaháněl samoléčbou v podobě písni, sexu, drog a zenu. Líčí konflikty vryté do jednotlivých knih i alb, jeho přechod od kytary k syntetizátoru i soužití s múzami od Marianne a Suzanne až po Anjani, aniž se uchyluje k bulvárnostem. Výsledkem je svědectví o proměnách barda, jež pronikavostí vhledu překoná všechny jeho dosavadní česky vydané portréty sepsané muži. Snad právě proto, že zde se Cohen svěřil té, jíž odedávna modelově zpíval: ženě naladěné na jeho úsilí dobrat se v životě harmonie.